

"Bir sene bu risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan, bu zamanın mühim, hakikatli bir âlimi olabilir." Buradaki "kabul ederek" kısmını açar mısınız?

"Bir sene bu risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan, bu zamanın mühim, hakikatli bir âlimi olabilir."(1)

"Eskiden kırk günden tut, tâ kırk seneye kadar bir seyr ü sülûk ile bazı hakaik-i imaniyeye ancak çıkılabildi. Şimdi ise, Cenâb-ı Hakk'ın rahmetiyle, kırk dakikada o hakaik-e çıkılacak bir yol bulursa, o yola karşı lâkayt kalmak elbette kâr-ı akıl değil. İşte, otuz üç adet Sözler, böyle Kur'ânî bir yolu açtığını, dikkatle okuyanlar hükmediyorlar."(2)

Risale-i Nur'u bir yıl anlayarak ve kabul ederek okuyan zamanın mühim ve hakikatli bir âlimi olduğu gibi, kırk senede elde edilen velayet makamını kırk dakikada istidadi olana verebilir. Risale-i Nur mesleği medrese ile tekke berzahını aşır, her iki mesleğinde kemalini almış meşakkatini terk etmiş acaip bir yoldur.

"Tasdik edip yaşamadığım bir şeyi anladım saymıyorum." ifadesi maksada işaret ediyor. Yani burada **"kabul etmek"** tabiri tasdik edip yaşamak anlamına geliyor denilebilir. Kim Risale-i Nur'u anlayıp yaşıyor ise, o bu zamanın mühim ve hakikatli bir âlimi olmuş olur.

Ek olarak:

" Çok emarelerle anlamışız ki: Bu ulûm-u imaniyedeki fetva vazifesiyle tavnif edilmişiz." Mektubat

"Mühim ve hakikatli bir alim" olmakla, "ulûm-u imaniyedeki fetva vazifesiyle tavnif edilmiş" olmayı birlikte nazara aldığımızda şu sonuca ulaşırız:

Bu zamanın çoğu soruları iman hakikatleri hakkındadır. Bu sorulara fıkıh ilmini bilmekle cevap verilemez. Fıkıh ancak iman ve ibadet eden kişilerin karşılaştıkları problemlerin çözümü için geçerlidir. İmanda şüpheleri bulunan, ibadetten uzak kalmış, günahlar ve haramlar içinde yüzen kişilerin soruları, büyük ekseriyetle, iman konusundadır ve bu soruların cevapları Nur Risalelerinde en güzel, en ikna edici bir şekilde verilmiştir. Bu sebepler, Nur Risalelerini anlayarak ve kabul ederek okuyan bir insan bu soruların cevaplarını verebilecek seviyeye gelir. Zamanın âlimi olmak, "bu zamanın sorularına cevap verebilecek bir ilme sahip olmak" manasındadır. Yoksa bu zamanda "Her konuda fetva verebilir." demek değildir. Böyle yanlış bir anlamaya meydan vermemek içindir ki, Üstad hazretleri fetva yetkisini "ulûm-u imaniye" ile sınırlandırmıştır. Bu gibi soruları soranlar ne fikhî hükümlerle, ne de zikir ve tespihle

tatmin oluyorlar. Onların “neden ve niçin”lerle dolu sorularına bu yollarla cevap vermek mümkün olmuyor.

Dipnotlar:

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)

(2) bk. [Mektubat, Beşinci Mektup.](#)